

CAPUTXINS DE SÀRRIA

FULL INFORMATIU

Num. 836 – 31 de maig de 2026

DESPRÉS DE LA PENTECOSTA

La festa de la Santíssima Trinitat ja es celebrava el 1030 el primer diumenge després de la Pentecosta, no sense certa resistència fins i tot d'algun sant Pare, com Alexandre II (+1181), però la devoció a aquesta festa va anar arrelant en la mentalitat d'aquell temps. Fou el Papa Joan XXII, el segon Papa d'Avinyó i gran impulsor de la Seu de Pere en aquesta ciutat, que el 1334 la va estendre per tota l'Església, el mateix dia que se solia celebrar, és a dir, el primer Diumenge després de la Pentecosta.

En el món llatí aquesta festa té un to més aviat abstracte amb els conceptes de Naturalesa i Persona. Però en el pensament cristià d'Orient s'exposa d'una manera més vital el misteri de la Trinitat: "Déu estima tant el món, que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, ressuscità, pujà al cel i envià l'Esperit Sant. El Pare ens creà a imatge del seu Fill, de manera que en veure'ns, vegi en nosaltres el seu propi Fill". Amb el Baptisme i tota la nostra activitat cristiana ens inserim en aquesta misteri de Déu que avui celebrem. Tots els Diumenges que resten de l'any, fins a l'Advent, se'ns recordarà que vénen després de la festa de la Pentecosta, la festa del Do de l'Esperit. L'Esperit promès per Jesús. El Do del Pare. En la pregària litúrgica de l'Església, hi ha moltes "Doxologies" o lloances adreçades a Déu tal com se'ns ha manifestat en Jesucrist, com aquesta tan antiga i que diem tan sovint: "Glòria al Pare, al Fill i a l'Esperit Sant, com era en el principi, ara i sempre i pels segles dels segles. Amén", o el mateix: "Glòria a Déu dalt del cel a la terra Pau als homes de bona voluntat...". Amb la recuperació del sentit bíblic de la pregària podem trobar molta més fondària espiritual, comunitària i personal, en aquesta celebració del Misteri de la Santíssima Trinitat.

La celebració d'aquest diumenge és una invitació a endinsar - nos en el misteri de Déu. En el qui creiem, estimem, acollim i volem servir en els germans. Ens ho vol recordar la lectura del llibre de l'Èxode (34,4-9) " Jo sóc el Senyor, Déu compassiu i benigne", o la salutació de lloança de Pau en la 2ª carta als de Corint(13, 11-13): "La gràcia de Jesucrist, l'amor de Déu i el do de l'Esperit Sant siguin amb tots vosaltres".

La pregària neix de la confiança. Aporta claror al nostre món interior, sovint tan atribolat, i que fa i es fa preguntes com: per què hi ha tant de sofriment en el món? i ¿Per què hi ha tan poca compassió? Volem refusar tanta misèria i sofriment en el món i desitgem col.laborar per tal que sigui més humà. A part de fer-nos moltes preguntes. Hem de saber donar la mà. El que ha descobert i viu el misteri de Déu, ha de saber endinsar-se en el misteri de l'altre, ha de saber comprendre i estimar. Hem de contemplar el rostre de Crist que dona gràcies i se'ns dóna en l'eucaristia i el rostre Crist en la fesomia dels pobres que pateixen.

Els cactus del jardí fan unes flors grans i boniques, però només duren un dia... El gat Orió s'ho mira.

MAGNIFICA HUMANITAS, carta del Papa Lleó XIV

Ha estat publicada la primera carta encíclica del Papa Lleó XIV, sobre la custòdia de la persona humana en el temps de la intel·ligència artificial. És una carta escrita en un llenguatge clar i accessible, i que té el gran encert de fer un molt bon resum de la Doctrina Social de l'Església, tant del seu recorregut històric com dels seus punts principals, abans d'entrar pròpiament en matèria.

La carta parla del "temps de la intel·ligència artificial". Un temps marcat per grans avenços tecnològics, que d'entrada cal acollir positivament, però que es poden girar en contra de la humanitat si es permet que només uns pocs en tinguin el domini sense cap control públic. El Papa debat amb el pensament que creu que la

humanitat ha de ser superada, deixant enrere la feblesa i el límit a través de la tecnologia. Precisament allò que ens fa magnífics és la nostra capacitat d'estimar, que depèn justament del sentit del límit i de la feblesa.

El Papa adverteix dels perills d'un llenguatge que es va imposant, partint sempre del poder i normalitzant la guerra com a manera de resoldre conflictes entre les nacions. Si aquestes eines tan poderoses queden sense control en mans dels qui usen aquest llenguatge, el perill en què ens trobem és enorme.

No es pot més que convidar a llegir amb calma aquesta carta, on el Papa, d'una manera serena i valenta, baixa a l'arena dels temes més candents del nostre present, convertint-se potser en l'única veu amb un cert ressò que obre el debat ètic sobre el paper de la tècnica en les nostres vides personals i comunitàries.

TROBADES DE REFLEXIÓ I DIÀLEG

L'ÚLTIMA TROBADA ESTAVA PREVISTA PEL DIA 11 DE JUNY. PERÒ EN ESCAURE'S LA VISITA DEL PAPA EL DIA ABANS, I HAVENT-HI UN BON GRUP DE LA COMUNITAT CRISTIANA QUE ASSISTIRÀ A ALGUN DELS ACTES, HEM DECIDIT AJORNAR LA TROBADA FINS AL CURS QUE VE.

Un dels nostres grups de Primera Comunió.

APUNT FRANCISCÀ

Santíssima Trinitat:

"Que res no impedeixi, que res no separi, que res no s'interposi: pertot arreu, a tota hora i en tot temps, cada dia i contínuament, creguem tots, i tinguem al cor i estimem. honorem, adorem, servim, lloem i beneïm, i donem gràcies a l'altíssim i sobirà Déu etern, Trinitat i Unitat, Pare, Fill i Esperit Sant, Creador de tot, Salvador dels qui creuen en ell i hi esperen i l'estimen, el qual és amable i suau, i totalment desitjable per damunt de tot, pels segles dels segles. Amén"

(Sant Francesc. Regla NB, cap. 23)

Lliurament del Parenostre als infants de Catequesi

AJUDEU-NOS I AJUDEU-NOS A AJUDAR

Bizum Comunitat de Caputxins: 10851
Bizum Rebost de fra Rossend: 10874
Bizum Associació Cedre: 03969